

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010558
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010558.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému Y. J. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/40/2020 zo dňa 21. januára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/40/2020 zo dňa 21. januára 2021 bol obžalovaný Y. J. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 05.10.2019 v čase o 18:45 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. KIA Ceed, EČV: R po ceste II/XXX v obci B. v smere od obce Z. kde pri miestnom kostole zrazil poškodených manželov O. G. a F. G., ktorí prechádzali cez priechod pre chodcov, v dôsledku čoho pri dopravnej nehode utrpel O. G. zmliaždenie mozgu a vnútrolebečné krvácania so zlomeninami klenby, spodiny lebečnej a tvárových kostí na následky týchto zranení dňa 29.10.2019 v nemocnici zomrel, poškodená F. G. utrpela pri kolízii s vozidlom tržnú ranu v oblasti očnénice vpravo, otras mozgu, zakrvácanie do podhrudničnej dutiny vpravo veľké, zlomeninu krížovej kosti vpravo, poranenie interkostálnej artérie pre Th10 aTh11 vpravo, zlomeninu priečneho výbežku V. bedrového stavca vpravo a odreniny v oblasti oboch kolien na následky týchto zranení poškodená dňa 13.11.2019 zomrela a obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno f) zákona č. 8/2009 Z.z, o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že nedal prednosť chodcom, ktorí prechádzali cez priechod pre chodcov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 2 roky. Súčasne okresný súd uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko proti nemu prokurátor podal v zákonnej lehote odvolanie pre nesprávnosť výrokov o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol nasledovné:

„Na hlavnom pojednávaní dňa 21.01.2021 bolo proti vyhlásenému rozsudku zo strany prokuratúry podané odvolanie, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín v súvislosti s ukladaním trestnoprávnych sankcií uviedla, že po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, následok, zavinenie a pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospela k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude postačovať obžalovanému uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu a skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Nakoľko obžalovaný svojim konaním porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia vodiča s následkom smrti, súd mu zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Z dôvodmi, pre ktoré bol obžalovanému uložený takýto druh a výmera trestu sa nestotožňujem, a to z nasledujúcich dôvodov.

Zo znaleckého posudku ktorý bol v predmetnej trestnej veci vypracovaný vyplýva, že obžalovaný sa pri vedení motorového vozidla dostatočne nevenoval situácii v cestnej premávke, nezvýšil pozornosť s ohľadom na vyznačený priechod pre chodcov, vošiel na priechod kde došlo ku kolízii jeho vozidla s poškodenými, ktorá mala za následok vznik vážneho poranenia u poškodených so smrteľným následkom. S poukazom na priebeh a skutkové okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu predmetného prečinu, ktorým obžalovaný v príčinnej súvislosti so svojim nedbanlivostným konaním spôsobil zranenie poškodeným nezlučiteľné so životom je evidentné, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nie je v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného poriadku, ktoré nadväzujú na ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona. S ohľadom na značnú závažnosť spôsobeného nenapraviteľného dvojnásobného následku, vrátane závažného spôsobu spáchania činu a z pohľadu naplnenia princípu spravodlivosti v podobe generálnej prevencie a morálneho odsúdenia mám za to, že je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho reálnym výkonom.

Vzhľadom na vyššieuvedené preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 3T/40/2020 zo dňa 21.01.2021 vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v strede zákonnej trestnej sadzby.“

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, ktorý poukázal na to, že:

„Na hlavnom pojednávaní som urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nakoľko som si uvedomoval mieru svojej zodpovednosti za zavinenie dopravnej nehody a jej následkov.

Podľa môjho názoru súd pri ukladaní druhu a výmery trestov postupoval správne a zákonne a bral do úvahy všetky okolnosti prípadu. Odvolanie Okresnej prokuratúry Trenčín nie je dôvodné, nakoľko aj poškodení mali určitý podiel na následkoch dopravnej nehody, nakoľko nemali na svojom oblečení žiadne reflexné prvky, ktoré by mi boli umožnili včas zaregistrovať ich pohyb na vozovke tak, aby som mohol primerane ako vodič reagovať, preto navrhujem aby odvolací súd podané odvolanie zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Zároveň pripájam aktuálne pracovné hodnotenie od môjho zamestnávateľa G. Q. spol. s r.o. Z..“

K písomnému vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Obžalovaný v závere ešte dodal, že sa chce veľmi ospravedlniť za to, čo sa stalo a je mu to ľúto.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2021 preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o treste, ktorým uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky podmienene na skúšobnú dobu 2 rokov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 5 rokov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v ktorom zákone ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 2 roky a hornou hranicou vo výmere 5 rokov. Obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Na druhej strane okresný súd správne nezistil ani jednu pritažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a ani pritažujúce okolnosti v tejto predmetnej trestnej veci nezistil.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného odvolací súd rovnako ako okresný súd zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný. Priestupkovo bol doteraz riešený za priestupok na úseku cestnej premávky zo dňa 28.10.2017 a vykazuje dva záznamy zo dňa 21.06.2005.

Senát odvolacieho súdu rovnako ako okresný súd v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému v zákonom upravenej hranici trestnej sadzby (2 roky až 4 roky) vo výmere 2 roky s podmienčným odkladom so skúšobnou dobou vo výmere 2 rokov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd súčasne správne uložil

obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo vymeze 5 rokov.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že na obžalovaného nie je nevyhnutné pôsobiť nepodmienečným trestom. Pokiaľ ide o trestnú minulosť obžalovaného, tak obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný. Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Odvolací súd taktiež pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku okresného súdu prihliadol na skutočnosť, že znalecká organizácia Avocare, s.r.o. vo svojom znaleckom posudku č.XXXXXXXXXXXXXX ustálila, že prvkami technickej príčiny vzniku dopravnej nehody boli okrem nevenovania sa dostatočnej pozornosti situácii v cestnej premávke vodičom vozidla KIA Ceed 1,6 CRDi, EČV:R. XXX H., ktoré v inkriminovanom čase viedol obžalovaný, aj nekonanie chodcov, ktorí mali možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody správnou technikou a spôsobom pohybu po priechode, kde mohli po včasnej reakcii zastaviť pred koridorom pohybu vozidla KIA (viď. č.l.56 spisu). Taktiež vyplývajú z vyššie uvedeného znaleckého posudku podľa názoru senátu odvolacieho súdu nemožno jazdu obžalovaného v inkriminovanom čase hodnotiť ako agresívnu, hazardnú a bezohľadnú.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom nezákonný a neprimerane mierny. Pri ukladaní trestu obžalovanému, vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že u obžalovaného takto uložený podmienečný trest napĺňa účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., a nie je preto za daných okolností potrebné pôsobiť na obžalovaného trestom odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho priamym výkonom.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza prokurátor vo svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Odvolací súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, nepovažoval odvolanie prokurátora za opodstatnené, a preto ho ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.